

Ἄγγελος Π. Ματθαίου

Μίσθωσις Πρασιέων

Ἡ ΣΧΟΛΙΑΖΟΜΕΝΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ εἶναι τυχαῖο εὔρημα. Στὴν ἀρμόδια Ἐφορεία Ἀρχαιοτήτων τὴν παρέδωσε ὁ Ἄνδρέας Πίντζος, κάτοικος Μαρκοπούλου, στὶς 22-4-1975. Βρέθηκε ἐντοιχισμένη σὲ μανδρότοιχο ἀγροκτήματος ἰδιοκτησίας Σοφίας Γ. Σωτηρίου καὶ Μ. Χρ. Δρίτσα στὴν θέση Νάτσο ἢ Πρασᾶ τοῦ Πόρτο-Ράφτη. Φυλάσσεται στὸ Μουσεῖον Βραυρωῶνος (ἀρ. Εὐρ. 1279).

Εἶναι στήλη λευκοῦ μαρμάρου σπασμένη ἐπάνω, δεξιὰ καὶ κάτω· σώζει τμῆμα τῆς ἀριστερῆς πλευρᾶς. Ἔχει ὕψος (σωζ.) 0,205 μ., πλ. (σωζ.) 0,195 μ. καὶ πάχ. 0,07 μ.

Τὸ ὕψος τῶν γραμμῶν εἶναι 0,005-0,006 μ. Τὸ σχῆμα των χρονολογεῖ τὴν ἐπιγραφήν στὸ δεύτερο μισὸ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

Τὰ γράμματα εἶναι χαραγμένα στοιχηδόν, δηλαδὴ στοιχίζονται τὸ ἓνα κάτω ἀπὸ τὸ ἄλλο. Παρὰ ταῦτα ἀπὸ τὸν 8ο στίχο κ.έ. ἔχει διαταραχθεῖ ἡ στοιχηδὸν χάραξις, ὥστε μερικοὶ στίχοι ἔχουν 28 γράμματα, ἐνῶ οἱ περισσότεροι 29 (ὅμως ὁ 9ος 27 καὶ ὁ 11ος 30).

Ἐπειδὴ ἡ στήλη εἶναι σπασμένη, τὸ κείμενο σώζεται ἐλλιπῶς. Ὡστόσο εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἀποκαταστήσωμε κατὰ μεγάλο μέρος στηριζόμενοι σὲ ἄλλες ἐπιγραφὰς τοῦ ἰδίου εἴδους.

Στοιχ. 29

[- ----- ἐ]-

κ δα[. 26.]

Σπειρ[. 23.]

οφάνο χωρ[ίον 18.]

[. . . 8 . . .]]Η[Η δραχμὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐ]-

5 κᾶστου ἀνε[πιτίμητον ἀπάντων· ἀποδ]-

[ιδόναι δ[ἐ τὴν μίσθωσιν τὴν μὲν ἡμίσι]-

[ε]αν ἐν τῷ Μετ[αγειτινῶνι ταῖς ἀρχ]-

[αι]ρεσί<α>ις, τὴν δ' [ἡμίσειαν τοῦ . . σ . .]

κῆπος— τὴν διάρκεια ἐκμισθώσεως, ἢ ὅποια μπορεῖ νὰ εἶναι ὀρισμένη, δέκα, εἴκοσι ἢ περισσοτέρων ἐτῶν, ἢ νὰ εἶναι ἀορίστου χρόνου, εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, ὅπως ἀναγράφεται σὲ μερικὰ κείμενα· τὸ τίμημα, δηλ. τὸ ἐνοίκιο τῆς μισθώσεως.

Ἀκολουθοῦν οἱ ὅροι, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἡ μίσθωση ἦταν ἰσχυρή. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἐξῆς: ὁ χρόνος καταβολῆς τοῦ μισθώματος (μία, δύο ἢ καὶ περισσότερες δόσεις) κατ' ἔτος —κάποτε ἡ δέσμευση τοῦ μισθωτοῦ νὰ φυτεύει ὀρισμένα δένδρα ἢ νὰ ἐπισκευάσει καὶ νὰ συντηρεῖ τὰ κτίσματα τοῦ χωρίου— οἱ ὑποχρεώσεις τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῶν ἀπογόνων του κατὰ τὴν λήξη τῆς μισθώσεως, ἢ κατάστασις δηλ. στὴν ὁποίαν ὀφείλουν νὰ παραδώσουν τὸ μίσθωμα. Τέλος ἡ ρήτρα περὶ ἀθετήσεως τῆς συμφωνίας, ἐὰν ὁ μισθωτὴς δὲν ἐπλήρωνε ἢ ἀδυνατοῦσε νὰ καταβάλλει τὸ μίσθωμα ἐντὸς τῶν καθορισμένων χρόνων. Τότε ἡ μίσθωση κηρυσσόταν ἄκυρη, καὶ συχνὰ ὑποχρεωνόταν ὁ μισθωτὴς ἢ ἀπόγονοί του νὰ καταβάλουν πρόστιμο-ἀκολούθως ὁ ἐκμισθωτὴς ἀποκτοῦσε τὸ δικαίωμα νὰ μισθώσει σὲ ἄλλον, ὅποιον ἤθελε, τὸ χωρίον· ἄλλοτε νὰ λάβει ὡς ἐνέχυρον ἢ νὰ κατάσχει τὰ προϊόντα τοῦ μισθώματος, ἢ ἀκόμη καὶ προϊόντα ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη κτηματικὴ περιουσία τοῦ μισθωτοῦ. Συχνὰ ὑπάρχει καὶ ρήτρα πὸν ἀφορᾷ στὴν ἐλάφρυνσι τῆς οἰκονομικῆς ὑποχρεώσεως τοῦ μισθωτοῦ, ἐὰν εἰσβάλλουν ἐχθροὶ στὴν Ἀττικὴ καὶ καταστρέψουν τοὺς καρπούς. Ἐπίσης ὀρίζεται ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῆς μισθώσεως. Τέλος, σταθερὴ εἶναι ἡ ἐντολὴ νὰ ἀναγραφεῖ τὸ κείμενο σὲ λίθινη στήλη καὶ νὰ στηθεῖ σὲ ὀρισμένο τόπο.

Ἐὰν ἐπανεέλθωμε ὅμως στὴν δημοσιευόμενη ἐπιγραφή. Κατὰ εὐτυχῆ συγκυρία γνωρίζομε δύο ἀκόμα μισθώσεις τοῦ δήμου τῶν Πρασιέων. Ἡ μία, IG II² 2497, δημοσιεύθηκε⁴ τὸ 1891, ἀλλὰ ἔκτοτε ὁ λίθος λανθάνει· ἡ δευτέρα βρέθηκε τὸ 1960 κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν⁵ Ἀμερικανῶν ἀρχαιολόγων στὴν χειρσόνησο τῆς Κορώνης.⁶

Ἐπειδὴ τὸ ἀνώτερο τιμῆμα τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν ἐπιγραφῆς λείπει, δὲν εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ κείμενο εἶχε στὴν ἀρχὴ τὸν συνήθη τύπο⁷ τῶν μισθώσεων: *κατὰ τάδε μισθοῦσι Πρασιεῖς* (= σύμφωνα μὲ τοὺς ἀκόλουθους ὅρους ἐκμισθώνουν οἱ Πρασιεῖς κ.λπ.) ἢ εἶχε τὴν τυπικὴ μορφή ψηφίσματος:⁸ *Ἐδοξεν Πρασιεῦσιν* (= ἀποφάσισαν οἱ Πρασιεῖς, κ.λπ.).

4. P. Foucart, *BCH* 15 (1891) 210-212.

5. E. Vanderpool, J. R. McCredie, A. Steinberg, «Koroni: A Ptolemaic Camp on the East Coast of Attica», *Hesperia* 31 (1962), εἰδικῶς σελ. 54-56, ἀρ. 138.

6. Ὁ λίθος φυλάσσεται στὸ Μουσεῖο Βραυρωῶνος (ὑπ' ἀρ. Pr 12).

7. Πρβλ. τὴν ἀρχὴ τῆς μισθώσεως τοῦ κήπου τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἥρωος ἱατροῦ: *κατὰ τῆδε ἐμισθωσεν Χάροψ [Φ]αληρεὺς καὶ ὀργῆω]νες...*, Π. Γ. Βάλληνδα καὶ Ν. Ι. Πανταζοπούλου, (ὅ.π., ὑποσ. 2) 11.

8. Πρβλ. A. Wilhelm, *APF* 11 (1935) 199, στήλ. 5.

Ὁ δήμος τῶν Πρασιέων ἐμισθώνει ἓνα χωρίον σὲ ἓνα μισθωτῆ· δυστυχῶς οὔτε τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου σώζεται οὔτε τοῦ μισθωτοῦ· πάντως τὸ ὄνομά του εἶχε δέκα γράμματα, βλ. τὸ κενὸ τῶν στίχων 10 καὶ 15.

Στοὺς στίχ. 1-4 πιθανῶς ἀναγράφονταν τὰ ὅρια τοῦ μισθουμένου χωρίου καὶ ἀκολουθοῦσε τὸ ὄνομα τοῦ μισθωτοῦ. Εἰκόνα τῶν ἐλλειπόντων παρέχει τὸ ψήφισμα ἀττικοῦ κοινοῦ τῶν Δυαλέων, IG II² 1241.4- 13: *κατὰ τάδε ἐμισθωσαν τὸ χωρί[ο]ν τὸ Μυρρινοῦντι οἰ[ί] φρατρίαρχοι Κα[λλ]ικλῆς Ἀριστείδου Μυρρινούσιος κα[ὶ] Δ[ι]οπειθῆς Διοφάντου Μυρρινούσιος [κα]ὶ τὸ κοινὸν τῶν Δυαλέων τὴν Σακίην καλ[ο]υ[μ]μένην ἔτη δέκα, ὧι γείτων βορράθεν κ[ῆ]πος, νοτόθεν Ὀλυμπιοδώρου χωρίον, ἡλίου ἀνιόντος ὁδός, δυομένου Ὀλυμπιοδιώρου χωρίον, Διοδώρω Κ[α]νθάρου Μυρρινοῦσίωι τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου.*

Ἡ μίσθωση πιθανώτατα εἶναι ἀορίστου χρόνου, ὅπως ὑποδεικνύει ἡ λ. ἔγγονοι στοὺς στίχ. 15/16.⁹ Ἀπὸ τὸ ποσὸν τοῦ μισθώματος σώζεται μόνον ὁ ἀριθμὸς ἑκατὸν (H) στὸν στίχ. 4.

Στὸν στίχ. 5 ἡ φράση *ἀνεπιτίμητον ἀπάντων*¹⁰ δηλώνει ὅτι τὸ χωρίον ἦταν ἐλεύθερο ἀπὸ οποιαδήποτε οἰκονομικὴ ἐπιβάρυνση ἢ δέσμευση (λ.χ. ὑποθήκευση), πρβλ. τὴν μίσθωσιν τῶν Πρασιέων IG II² 2497.1-7: *[κα]τὰ τάδε ἐμισθωσεν ὁ δήμος ὁ Π[ρ]ασιέων τὸ χωρίον τὸ Θεοδώρει[ο]ν ...]οῖα Ποσειδίππου Πρασι[εῖ ...] τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκάστου ἀτελεῆς καὶ ἀνεπιτίμητον εἰσφορ[ᾶς καὶ] τῶν ἄλλων ἀπάντων.*

Στοὺς στίχ. 5-9 ὀρίζεται ὅτι τὸ μίσθωμα θὰ καταβάλλεται σὲ δύο δόσεις,¹¹ τὸ μισὸ τὸν δεῦτερο μῆνα τοῦ Ἀττικοῦ ἡμερολογίου, τὸν *Μεταγεινιώννα* (σημ. Αὐγούστο), κατὰ τὴν διάρκειά τῶν ἐκλογῶν γιὰ τὴν ἀνάδειξη τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, αὐτὸ σημαίνει ἡ λ. *ἀρχαιρεσίαι*¹² στὸν 8ο στίχο. Τὸ ἄλλο μισὸ τὸν *Ἐλαφηβολιώννα* ἢ τὸν *Σκιροφοριώννα*, τὸν 9ο ἢ 12ο μῆνα τοῦ Ἀττικοῦ ἔτους (σημ. Μάρτιο ἢ Ἰούνιο ἀντιστοίχως). Δυστυχῶς σώζεται μόνον ἡ κατάληξις τοῦ ὀνόματος τοῦ μηνὸς (στίχ. 8-9). Ὁ μῆνας βρίσκεται σὲ πτώση γενική, διότι δὲν καθορίζεται συγκεκριμένη ἡμέρα καταβολῆς τῆς δευτέρας δόσεως.¹³

Στοὺς στίχ. 9-14 ὀρίζεται ἡ ἐλάφρυνση τοῦ μισθωτοῦ, ἐὰν εἰσβάλουν στὴν χώρα ἐχθροὶ καὶ καταστρέψουν τὴν παραγωγή· ὑποχρεοῦται τότε νὰ καταβάλει τὸ μισὸ τοῦ μισθώματος, ἢ τοῦ ἐνδὸς ἢ τοῦ ἄλλου μηνός, ἢ τὸ ἥμισυ τῆς παραγωγῆς πιθανὸν

9. Πρβλ. IG II² 2497.7-8: *αὐτῶι καὶ ἐγγόνιοις ἐν σχέσει πρὸς τὴν διάρκειά τῆς μισθώσεως στοὺς στίχ. 6-7 εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.*

10. Ἐφόσον παραδεχθεῖ κανεὶς κρᾶση, εἶναι δυνατὴ καὶ ἡ συμπλήρωσις *ἀνεπιτίμητον ἀτελεῆς*, πρβλ. IG II² 2498.7: *ἐπὶ τοῖσδε μισθοῦσιν ἀνεπιτίμητα καὶ ἀτελεῆ.*

11. Πρβλ. IG II² 2498.13-15.

12. Πρβλ. S. N. Coumanoudis – D. Gofas, «Deux décrets d'Éleusis», *REG* 91 (1978) 290, στίχ. 24-28: *τὸν δὲ μισθωσάμενον ἀποδιδόναι τὴν μίσθωσιν... μετὰ δὲ Νικήτην ἄρχοντα εἰς τὸν Μεταγεινιώννα μῆνα ταῖς ἀρχαιρεσίαις.*

13. Πρβλ. IG II² 2492.6-7: *τὴν δὲ μίσθωσιν ἀποδιδόναι τοῦ ἑκατομβαιῶνος μηνός.*

τῶν καλλιεργουμένων στὸ μισθούμενο χωρίον, πρβλ. IG II² 2492.12-14: *ἐὰν δὲ πολέμοι ἐξείρωσι ἢ διαφθείρωσί τι, εἶναι Αἰξωνεῦσιν τῶν γενομένων ἐν τῷ χωρίῳ τὰ ἡμίσεια*. Ἐπειδὴ τὰ μετὰ τὸν ἀσφαλῶς συμπληρούμενο προσδιορισμὸς ἐν τῷ χ[ωρίῳ] ἐλλείπουν, μπορεῖ κανεὶς νὰ εικάσει ὅτι ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦτο νὰ καταβάλει τὸ ἡμισυ τῆς παραγωγῆς ποῦ ἀπέμεινε μετὰ τὴν εἰσβολὴ τῶν ἐχθρῶν, πρβ. τὴν μίσθωση¹⁴ τῶν Πρασιέων, *Hesperia* 31 (1962) 54-55, στίχ. 11-16: *ἐὰν δὲ πολέμοι ἐμβάλωσι στρατόπεδον εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ δι[α]φθείρωσι τὸν καρπὸν, τὰ ἡμ[ί]σεια τῶν λειφθέντων εἶναι [[Πολυσθένους]], τὰ δὲ ἡμίσεια Πρασιέων*.

Ἡ σωζόμενη στὸν στίχ. 13 μετοχὴ τὴν γεγραμμένην ὑποδεικνύει ὅτι πιθανῶς ἀναφέρεται στὸ ὑπάρχον συμφωνητικὸ μετὰξὺ τοῦ δήμου τῶν Πρασιέων καὶ τοῦ μισθωτοῦ, λ.χ. *τὴν γεγραμμένην ἐν τῇ στήλῃ μίσθωσιν* ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἰσχὺ του στὴν περίπτωση εἰσβολῆς ἐχθρῶν.

Στοὺς στίχ. 14-17 ὀρίζεται ὅτι ὁ μισθωτὴς καὶ οἱ ἀπόγονοί του ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ φυτεύουν, ὅπως θέλουν τὸ χωράφι,¹⁵ ὅσο χρόνον καταβάλλουν τὴν μίσθωση στοὺς Πρασιεῖς. Ἀντιθέτως σὲ ἄλλες μισθώσεις καθορίζεται τί θὰ φυτεύει ὁ μισθωτὴς.¹⁶

Στοὺς στίχ. 17-19 ὀρίζεται ἡ λύση τῆς μισθώσεως, ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἢ οἱ ἀπόγονοί του παύσουν νὰ καταβάλλουν τὴν μίσθωση· στὴν περίπτωση αὐτὴ οἱ Πρασιεῖς ἀποκτοῦν τὸ δικαίωμα νὰ μισθώσουν τὸ χωράφι σὲ ὅποιον θέλουν.¹⁷

Δυστυχῶς ἐλάχιστα σώζονται στὸν στίχο 21 καὶ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ κάτω ὁ λίθος εἶναι σπασμένος.

Σὲ τμῆμα τῶν στίχων 4 καὶ 14, 15, καθὼς καὶ σ' ὅλον πιθανῶς τὸν 20^ο στίχο, τὰ γράμματα ἔχουν σκοπίμως ἀποξεσθεῖ. Στὸν 4^ο στίχο θὰ ἀναγραφόταν τὸ ὄνομα τοῦ μισθωτοῦ, στὸν 14^ο δὲν γνωρίζω, τί ἦταν χαραγμένο πρὸ τῆς ἀποξέσεως στὸν 15^ο ἔχει ἀποξεσθεῖ τὸ ὄνομα τοῦ μισθωτοῦ, καὶ στὸν 20^ο πιθανώτατα ἡ ἐπιβολὴ προστίμου στὸν μισθωτὴ, ἐφόσον ἀθετοῦσε τὴ συμφωνία.

Ἀπόξεση ἀπαντᾶ καὶ στὴν δεύτερη μίσθωση τῶν Πρασιέων. Ἔχει ἀποξεσθεῖ στοὺς στίχ. 8, 15 καὶ 18 τὸ ὄνομα τοῦ μισθωτοῦ. Οἱ ἐκδότες τῆς ἐπιγραφῆς τὴν ἀποδίδουν πιθανῶς στὴν διακοπὴ τῆς μισθώσεως.¹⁸ Ἐπειδὴ καὶ στὴν ἐπιγραφὴ ποῦ παρουσιάζω ἔχει ἀποξεσθεῖ τὸ ὄνομα τοῦ μισθωτοῦ στοὺς στίχ. 4 καὶ 15, θεωρῶ ὅτι πιθανώτατα καὶ στὴν περίπτωση αὐτὴ ὑπῆρξε διακοπὴ τῆς μισθώσεως.

Ἐπ' ἀνέροχμαί τῶρα στὸν τόπο εὐρέσεως τῆς ἐπιγραφῆς. Βρέθηκε ἐντοιχισμένη σὲ μανδρότοιχο ἀγροκλήματος ἰδιοκτησίας Σοφίας Γ. Σωτηρίου καὶ Μ. Χρ. Δρίτσα στὴν θέση Νάτσο ἢ Πρασαῖ τοῦ Πόρτο-Ράφτη. Στὸν ἴδιο χῶρο εἶχαν περισυλλεγεῖ

14. Βλ. καὶ τὴν μίσθωση τῶν Τειθρασιῶν, A. Wilhelm, *APF* 11 (1935) 189, στίχ. 16-19.

15. Πρβλ. IG II² 2498.17-18.

16. Πρβλ. IG II² 2493.7-10.

17. *Hesperia* 31 (1962) 55, στίχ. 6-7.

18. *Hesperia* 31 (1962) 56.

όστρακα, τμήματα δηλ. αγγείων, τών γεωμετρικῶν καὶ ἀρχαϊκῶν χρόνων. Σὲ σωστική ἀνασκαφή¹⁹ ποὺ διενήργησε τὰ ἔτη 1984 καὶ 1985 ἡ ἐπιμελήτρια τῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Ὑλγα Κακαβογιάννη ἀποκαλύφθηκε ἀψιδωτὸ κτίσμα τῶν Ἑλληνιστικῶν χρόνων. Τὰ σημαντικώτερα ὅμως κινητὰ εὐρήματα ἦταν κεφάλι μαρμαρίνου ἀγάλματος Ἀπόλλωνος καὶ τμήμα μαρμαρίνου βάρθρου ἀγάλματος μὲ τὴν ἐπιγραφή: *Πῦθις τόδε ἐποίηε*. Καὶ τὰ δύο χρονολογοῦνται στὴν ὕστερη ἀρχαϊκὴ ἐποχὴ. Βρέθηκαν ἀκόμη θραύσματα καὶ ἄλλων γλυπτῶν, καθὼς καὶ ἀναθηματικῶν ἐπιγραφῶν. Σὲ διπλανὰ ἐπίσης οἰκόπεδα ἦλθαν στὸ φῶς λείψανα ἄλλων ἀρχαίων κτιρίων. Τὰ μνημεῖα, ὅπως ἤδη ἔχει ὑποστηρίξει ἡ κ. Κακαβογιάννη, ἀνήκουν στὸ ἱερὸ τοῦ Ἀπόλλωνος Δηλίου,²⁰ τὸ ὁποῖο, κατὰ τὴν μαρτυρία τοῦ Πανσανίου ὑπῆρχε στὸν δῆμο τῶν Πρασιέων 1, 31.2: *ἐν δὲ Πρασιεῦσιν Ἀπόλλωνός ἐστι ναός ἐνταῦθα τὰς Ὑπερβορέων ἀπαρχὰς ἰέναι λέγεται*.

Μισθώσεις τῶν δῆμων ἰδρύνονταν καὶ σὲ ἱερά· ἔτσι ἡ εὕρεση τῆς μισθώσεως τῶν Πρασιέων σὲ μανδρότοιχο τοῦ οἰκοπέδου, ἀπὸ ὅπου προέρχονται καὶ τὰ ἄλλα εὐρήματα, συνιστᾷ μίαν ἀκόμη ἰσχυρὴν ἔνδειξη ὅτι ἐκεῖ βρισκόταν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Τέλος ἀξίζει νὰ σημειώσωμε ὅτι τὸ ἐκμισθούμενο χωρίο πιθανώτατα συνόρευε (βλ. τὸν στίχ. 2) μὲ κτῆμα ἑνὸς δημότου τῶν Στειριέων, δήμου γειτονικοῦ τῶν Πρασιέων. Τὸν δῆμο τῶν Στειριέων τοποθετεῖ ὁ Στράβων (9, 1.22), μεταξὺ τῶν Πρασιῶν καὶ τῆς Βραυρωνός. Ἡ νεώτερη ἔρευνα τὸν τοποθετεῖ πρὸ συγκεκριμένα, ὄχι ὅμως μὲ ἀσφαλῆ τεκμήρια, βορειοδυτικὰ τοῦ λιμανιοῦ τοῦ Πόρτο-Ράφτη στὴν θέση Ντρίβλα.²¹ Ἡ γειτνίαση τοῦ μισθουμένου χωρίου πρὸς ἐκεῖνο ἑνὸς δημότου Στειριέως εἶναι τεκμήριο ὅτι οἱ δύο δῆμοι συνόρευαν καὶ ὅτι ἡ θέση τοῦ μισθουμένου χωρίου ἦταν κοντὰ στὰ ὄριά των.

Τὴν ἐπιγραφή δημοσίευσαν στὸ περιοδικὸ ΗΟΡΟΣ 14-16 (2000-03) 71-76.

19. Γιὰ τὶς ἀρχαιολογικὲς ἔρευνες καὶ τὰ εὐρήματα βλ. Ὑλγα Κακαβογιάννη, *ΑΔ* 39 (1984) [1989] Β' Χρονικά, 45 καὶ *ΑΔ* 40 (1985) [1990] Β' Χρονικά, 66-67 ἐπίσης τῆς ἰδίας, «Δύο νέα μνημεῖα τῆς ὕστεροαρχαϊκῆς πλαστικῆς ἀπὸ τὶς Πρασιές», στὸν τόμο *Archaische und klassische griechische Plastik*, H. Kyrieleis (hrgh.), Mainz am Rhein 1986, 171-175, πίν. 73-74.

20. Ὅτι πρόκειται περὶ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος Δηλίου, προκύπτει ἀπὸ τὴν παρουσία τῶν Ὑπερβορέων καὶ ἀπὸ τὴν μνεῖα τοῦ Πανσανίου (1, 31.2) στὴν θεωρία τῶν Ἀθηναίων στὴν Δῆλο, ἡ ὁποία ἀποστελλόταν ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπως γράφει: *Ἀθηναίους δὲ εἶναι τοὺς ἐς Δῆλον ἄγοντας* (sc. τὰς ἀπαρχὰς).

21. Βλ. J. Travlos, *Bildlexicon zur Topographie des antiken Attika*, Tübingen 1988, 364-365 καὶ τὸν πίν. 456.